

به شهرت توجهی نداشت

درگذشت شاعر معاصر، قیصر امین پور مصیبتی بزرگ برای شعر و ادب و زبان فارسی بود. در میان همه اصناف مردم، شاعران شکستنی ترند و چینی نازک تنهایی شان خیلی زود و با اندک تکانی ترک بر می دارد و دریغاً زمانه ای که بیش از همه زمان ها به شعر نیاز دارد، این را کمتر می داند و به شعر و احوال شاعر وقعی نمی نهد ولی این سخن بدان معنی نیست که مردمان دیگر قدر شاعر را نمی دانند. شاعر پابدار وجود و سخنگوی زمان است و نوحه و ترانه غم و شادی مردمان را می سراید به این جهت زمین و آسمان او را دوست می دارند و وقتی می میرد، ماتم می گیرند و خبر مرگش صدا می کند و در همه جا می پیچد.

من با این که متأسفانه با قیصر امین پور نشست و برخاست و فرصت صحبت نداشتم، از شنیدن خبر تکان خوردم اما فردا که عزای شاعر، عزای عمومی شد و شاعران و ادیبان و صاحبان فرهنگ عزادار شدند و حتی سیمای مراکز و مؤسسات فرهنگی و رسانه ای رنگ عزا و ماتم گرفت، احساس دلداری کردم و این شاید تسلائی باشد برای همه کسانی که مرگ شاعر را مصیبتی برای زبان و مصیبت زبان را مصیبت آینده مردم می دانند.

در حادثه مرگ قیصر امین پور لااقل دو نکته مهم آشکار شد. یکی این که مردم هنوز قدر شعر و شاعر را می دانند و هر دو را عزیز می دارند. پیچیدن صدای مرگ قیصر در همه جا نشانه عزت شعر و سخن است. به عبارت دیگر این صدا ثابت کرد که ما گرچه نقد شعر نداریم (و نداشتن نقد به خودی خود عیب نیست)، با شعر بیگانه نیستیم و شأن و مقام شاعر در زبان و زمان را بازمی شناسیم. قیصر امین پور با زبان فارسی انسی سعدی وار و نظامی وار داشت و در عین حال سخن زمان خود را بازمی گفت. با

این درك بود که رساله دکترای خود را در باب سنت و تجدد در شعر فارسی نوشت.

اگر قیصر امین پور با صفا و نجابتی که داشت از تظاهر و نمایش دوری می کرد و به شهرت توجهی نداشت، انعکاس بانگ رحیلش بلندی مقام شعر و شاعری او را نشان داد. شاید کودکانی که هم اکنون با شعر قیصر سرود شادی زمزمه می کنند و جوانانی که شعر او ترانه سالهای کودکی شان بوده است، بهتر از دیگران احساس کنند که با مرگ شاعر دوست و آموزگار خود را از دست داده اند. شاعر دوست مردم و پاسدار زبان و نماینده ذوق ایشان است و با جان آنان اتصالی بی تکلیف و بی قیاس دارد. امین پور از درد ها و بیماری هایی که سال ها به آن دچار بود، رست و به ملا اعلی پیوست اما مرگ او داعی بر دل اهل زبان و ذوق گذاشت که به آسانی و به زودی محو نخواهد شد